

Зустрічі у редакції

Щастя тобі, „Маланко“!

На мистецькому небосхилі нашої області сходять ще одна зірниця, а наймення її — фольклорно-етнографічний ансамбль «Маланка» із Ровенського Інституту культури.

Моє особисте знайомство з цим молодим колективом відбулося у квітневі дні нинішнього року, коли «Маланка» вітала народною пісню учасників республіканської науково-теоретичної конференції, яка проходила у вузі. Ні, це не було посвячення в мистці, бо до цього уже відбувся ряд виступів, але тодішнє пісенне дійство досить схвально сприйнялося практично всіма відомими вечірними фольклористами. Щоправда, тоді ж у деякого виникли сумніви щодо відповідності назви ансамблю і окремих репертуарних номерів нашій місцевості — Полісся...

А цьому є просте пояснення. «Маланка» збрала до свого гурточка файних дівчат-студенток із Прикарпаття, Карпат, Буковини, які здобувають ази науки в Інституті культури, але повернуться після його закінчення до своїх домівок і, звичайно, мистецтво рід-

ного краю має бути основою їх майбутньої праці.

Чому ж усе-таки «Маланка»? Маланка — за стародавнім звичаєм — дівчина-красуня, яка ходить від оселі до оселі, щоб вітати з Новорічним святом усіх людей. Тож водить Маланку — здійснювати гарне народне театралізоване дійство, в основі якого лежать пісня, танець, гра, дотепні жарти, приповідки тощо.

Та у вузькопрофільності ансамблю не замикається, хоча поки що тримається, так би мовити, генеральної лінії — календарно-обрядової пісенності. Такий це безцінний скарб і, мабуть, найбільше забутий, а то й просто занедбаний за останні десятиліття!

На зустріч із працівниками нашої редакції студенти-митці представили весняний фольклор. Зокрема, пісні-гаївки:

«Ой, весно, весно», «Ой, барвінку», «На широкім Дунаю». Поряд з цим різновидом безцінного народного мелосу органічно влітаються у репертуар ансамблю весільні, стрілецькі пісні Прикарпаття.

Одна з найбільших заслуг «Маланки» полягає у відродженні народної хореографії. Велими складна це справа, і не тільки тому, що в Інституті культури практично немає відповідних спеціалістів, а ще й тому, що відтворити у первісній неповторності гульський чи буковинський танок неможливо без живого споглядання, без глибокого проникнення у таїну гармонії танцювального руху, ритміки. Через те значна частина навчального чи канікулярного часу йде на фольклорні експедиції, власне, почергове гостювання у рідних селах самих учасників ан-

самблю...

Очевидно, що саме звідти привезли дівчата прекрасні зразки народної хореографії: веселий, жвавий «Білоданчик», ніжну, задушевну, ліричну «Перепілочку», жартівливі «Ворота рая» і «Ой, на горі корито», незвичайний своєю внутрішньою експресією танець «Канада» тощо.

Мабуть, процес становлення колективу, набуття власного творчого обличчя затагнулися б у часі, якби не великий ентузіазм і організаторські здібності керівника «Маланки» викладача вузу Р. В. Цапун. Власне, керівництво це здійснюється з безпосередньою участю Раїси Володимирівни у багатьох номерах, так що учасники ансамблю стають розкутими, зосередженими, одухотвореними, виявляючи всі свої мистецькі здібності.

Залишається назвати імена тих, хто є незаперечними лідерами «Маланки», визначаючи її виконавську неповторність. У першу чергу це Світлана Охоба, Ольга Максимчук, Оксана Видивник, Ольга Бендус та інші дівчата. Лідері, саме цей колектив став ініціатором створення міжвузівської студентської народної спілки, а її головою обрали учасниця ансамблю Любов Гава.

Попереду стільки цікавих і потрібних справ по відродженню нашої призабутої спадщини. І хочеться вірити, що «Маланка» докладе до цих благодіючих починань наполегливі зусилля, молодечий запал і майстерність. І коли більшість таких небайдужих охоронців народної культури, можна бути спокійним, що ніколи не кране в ріку забуття жодна коштовна фольклорна перлина України.

М. ДУБОВ.

НА ФОТО: учасники фольклорного ансамблю «Маланка» готуються до наступних концертів.

Фото А. Мізерного.